

קול קורא שנשלח לחברי אור הרמב"ם

בתאריך: כט באדר ב תשפ"ב; 01.04.22

מאת אדיר דחוח-הלוי

במשלי (יח, ח) נאמר כך: "דְּבַרִי נִרְגָן כְּמַתְלֵהִים וְהֵם יָרְדוּ חֲדָרֵי בָטָן", ושם פירש רס"ג בפירושו הקצר: "דְּבַרִי – דברי המשחית כמתלהלה, והם מגיעים אל חדרי הלב". ובפירושו הארוך הוסיף: "כפי שרואים שהנרגן זורק את דבריו, אם עשו רושם [הרי שהצליח והשיג את מטרתו], ואם לאו הופך אותם לשחוק [כאילו הוא כלל לא התכוון לפגוע ולהזיק]". וכך נוהגים גדולי טחורי האסלה, אשר מתיימרים לידע את העתידות והנסתרות ופולטים הזיות ו"בבאות" על העתיד-לבוא, כגון קנייבסקי הטמא ושות' שהשיב בזמנו שאין צורך להצביע בבחירות שהרי המשוח ממילא יגיע לפני הבחירות... ולאחר שלא הצליחה לקום ממשלה בישראל ונתקיימו לאחר דבריו הללו ארבע בחירות ברצף, שוטים משמו אמרו שהוא "לא התכוון בדיוק לפשט הדברים" או ש"דבריו נובעים מהשתוקקות לביאת המשיח" וכיו"ב. ועל כל זאת ועוד, ראו: "איך ניתן להבחין בין נביאי אמת לנביאי שקר?", "קנייבסקי וקולדצקי גומלין זה את זה".

דברים דומים לפירושו לעיל, אומר רס"ג בפירושו למשלי (כו, יח-ט): "כְּמַתְלֵהֵם הַיָּרֵה זָקִים חֲצִים וּמָוֶת, כִּן אִישׁ רָמָה אֶת רַעְהוּ וְאָמַר הֲלֹא מְשַׁחֵק אֲנִי", ופירש שם רס"ג: "כְּמַתְלֵהֵם – [...] היורה דברים המזיקים וחיצים הממיתים", והוסיף בפירושו הארוך: "עושים זאת הרמאים, זוממים את הרע על מי שהוא מטרתם, אם הרגיש בהם אומרים: 'שיחקנו עמך', ואם לאו, משיגים בו את מטרתם". ובדומה לכך נוהגים המתעים את העם אחרי ההבל כאמור לעיל.

***

במשלי (יח, ט) נאמר כך: "גַּם מִתְרַפֶּה בְּמִלְאֲכָתוֹ אֶחָ הוּא לְבַעַל מְשַׁחִית", ושם פירש רס"ג: "גַּם – וגם המתרפה במלאכתו אח הוא לאיש המפסיד את המלאכה". כלומר, גם מי שאינו פועל פעולה אקטיבית להרע, הרי שהוא, בהעדר פעולת הטוב, מחזק את אנשי השקר.

והנה לפניכם דברי רס"ג בפירושו הארוך שם, בשתי הפסקות לקמן:

"כי ההשחתה נעשית בשתי סיבות [=דרכים]: **האחת**, שיעשה העושה את ההשחתה בפועל, והרי הוא במלאכה כגון ההרס והשריפה והכריתה, ובדת הוא עשיית העבירה בפועל; **והשנית**, שיזניח המזניח תקנת אותה הפעולה וְתַפְסֵד מחמת כך, וזה במלאכה חוסר ההשגחה עליה ומיעוט ההתמדה בה, כמאמר נחמיה: 'לָמָּה תִּשְׁבֹּת הַמְּלָאכָה כַּאֲשֶׁר אָרַפְּהָ' [נח' ו, ג]".

נמצא, שמי שחדל מלעשות טוב, מחזק את עשיית הרע בעולם, ורס"ג ממשיך ואומר:

"והוא בדת [כלומר, השחתת הדת בפועל היא] הזנחת המשמעת, כי מי שאינו עושה מה שנצטווה בו הרי עשה מה שהוזהר עליו והמרה, שנאמר: 'לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יי' [ש"א טו, יט],

'ולא לקחו מוסר' [יר' ז, כח], כמו שמי שאינו עושה מה שהוזהר עליו, הרי הוא עושה מה שנצטווה בו מן החידולון, שנאמר: 'אף לא פעלו עולה בדרכיו הלקבו' [תה' קיט, ג].

התרגום של קאפח סתום מעט, ונסביר את הדברים: מי שאינו מקיים מצוות עשה, אף שהוא לא עובר עבירה באופן יזום, הרי שהוא בגדר ממרה בפועל את דבר ה', כי הוא נצטווה לשמור ולקיים את המצוות. ועניין זה דומה לאדם ירא-שמים שנזהר שלא לעבור על מצוות לא-תעשה, שאף שהוא לא עשה עבירה באופן יזום, הרי שהוא בגדר פועל ועושה ומקיים את דבר ה'.

וחותם רס"ג את פירושו בדברים הבאים:

"ולכן, מי שעשה מה שמשחית את מלאכת הדת והעולם הזה בזדון, הרי הוא איש משחית, ומי שחדל מלעשות מה שמתקנם עד שנשחתו הרי הוא חבר לו. ולפיכך הקדים [בפסוק] 'גם'."

כלומר, מי ששותק ולא מגנה את השקפות המינים וצאצאיהם הוא בגדר של "אָח הוא לְבַעַל מְשָׁחִית", ואם כך הוא דינו של השותק, מה יהיה דינו של מי שמרומם אותם, ואף מחדיר ומזהם בהזיותיהם את דרך האמת ומשנת רבנו? ואחת ההשקפות היסודיות ביותר שהנחילו לנו קאפח וערוסי היא לכבד ולהוקיר את המינים וצאצאיהם, כאילו מדובר באנשי תורה... ולא רק שהם לא תקפו והוכיחו והוקיעו את ממסד הכמורה האורתודוקסי, הם חברו אליו באופן פעיל, הפכו להיות בשר מבשרו, ואכלו על שולחנו המגואל את כל טובות ההנאה המפוגלות.

ולא רק שהם אכלו ואוכלים על שולחנו של ממסד המינות את שלל הפיגולים המתועבים, הם הפכו להיות שופרות מוצהרים של הממסד! שהרי הם הפיצו הזיות אליליות, והחמורה שבכולן היא ההודאה ב"קדושתו" של ספר הזוהר. אך לא רק זאת, הם שיתפו ומשתפים פעולה באופן מלא עם ממסד הכמורה, בהערצת גדולי טחורי האסלה, בהחדרת השקפות אשר מנציחות את הבערות והסכלות, ובטיפוח השקפות אשר מעודדות את הפיכת דתנו הטהורה לדת פרו-נוצרית מתועבת ואנוכית שתכליתה הראשונה היא הפקת רווחים ותאוות וטובות הנאה.

ואם מי ש"רק" שותק כבר נכנס לגדר של: "אָח הוא לְבַעַל מְשָׁחִית", מה יהיה דינם של קאפח וערוסי, אשר בחרו לעוור ולסמא את עיניהם בשקר ובתהו וברדיפת-הבצע והשררה, עד שכל דבריהם משועבדים ומסולפים כדי שיתאימו לשאיפותיהם ולדרגתם הבכירה בממסד הכמורה! ויש בפירושו הזה של רס"ג קריאת השכמה לכל הדרדעים הרדומים, אשר קאפח וערוסי סיממו וטמטמו אותם בפטריות הזיה, והחדירו להם את ההשקפה שאסור לרומם בעוז את דרך האמת, או חמור מכך, שגדולי טחורי האסלה הם אכן גדולים וחכמים שחובה להוקיר ולכבד...

"מְצַדִּיק רְשָׁע וּמְרַשֵּׁע צְדִיק תּוֹעֵבֶת ִּי גַם שְׂנֵיָהֶם" (מש' יז, טו).

דרדעים תועים! בשתיקתכם הפחדנית והאנוכית אחים אתם למינים ולכופרים בעלי המשחית! התעוררו! הבינו שקאפח וערוסי השחיתו את דתנו בפועל (לא רק בשתיקה) במה שהם הפיצו השקפות והלכות כזב. לפיכך, הם לא רק אחים למינים משחיתים, אלא עושי דברם של המינים המשחיתים! עבדים נרצעים ומשועבדים לממסד הכמורה המזוהם אשר הפך תורת חיים לקורדום חוצבים, וכדי להשיג את מטרתו ותאוותיו השחית את כל יסודות דתנו הקדושים.

ואצרף דוגמה לדבריי: לאחרונה, בעקבות מיתתו הגופנית של קנייבסקי האליל המיובל (שהרי נפשו מתה מזמן, וכמו שלימדו אותנו חכמים שרשעים בחייהם קרויין מתים) פרסמתי מאמר שכותרתו: "'וּבְאֵבֶד רְשָׁעִים רְנָה' – החזיר המשוקץ קנייבסקי מת!". לאחר פרסומו נודע לי, שהדרדעים המקורבים לערוסי מגנים בתוקף ובחריפות רבה את מאמרי הזה! כלומר, הם לא רק אחים למינים משחיתים, אלא פועלים באופן יזום לחיזוק השקפות המינות והתועבה!

ומי התעם ללכת בדרך הרעה הזו? קאפח וערוסי, אשר החדירו לנו שקנייבסקי האליל ושות' הם "מרנן ורבנן", "גדולי עולם", "קדושי עליון", "ענקי הדור", ועוד ועוד הזיות... זכורני שערוסי הקדיש לספרו של קנייבסקי "דרך אמונה" שנים ארוכות של לימוד בשיעורו השבועי ברמת-עמידר, ונתעוורו עיניו מלהבין שהוא עובר על לאו מפורש של "אל תפנו אל האלילים".

ולאחר לימוד מעמיק של הזיותיהם, הנני קובע מפורשות שלא רק שהם לא גדולים, אלא שהם מינים וכופרים! וכל מי שמגן על דרכיהם ושיטותיהם ומגנה את הנלחמים בהם, לא רק שהוא בער סכל ונבל, ולא רק שהוא אח למינים משחיתים, אלא שהוא גם מחזק את השקפות המינות בעם-ישראל, דוחה את גאולתנו הרוחנית, ומרחיק את כינונה של ממלכת כהנים וגוי קדוש.

וליבי-ליבי על אותם הדרדעים התועים אשר מעריצים ומשרתים באדיקות את בעלי המרדעות האורתודוקסים, עד שהפכו את קאפח וערוסי לאלילים כמו קנייבסקי! שהרי כמו קנייבסקי ושות' שר"י, גם קאפח וערוסי השכירים רודפי הבצע, הם בגדר "חכמים" שכל דבריהם הם דברי אלהים חיים, שהרי גם הדרדעים כבר מזמן חדלו לבחון ולבקר את דברי אליליהם, וכל מי שמותח ביקורת קשה על אליליהם הוא לפי דמיונם משוגע שיצא מדעתו במקרה הטוב...

אך חמור מכך, בשל נהייתם אחרי ההבל והערצתם לבעלי המרדעות הנכלוליים, הדרדעים בימינו כבר אינם מסוגלים לחשוב בכוחות עצמם! הם אינם מסוגלים לקרוא ולהבין מאמרים פשוטים אשר עוסקים בענייני יסודי הדת! שהרי אם הם היו מצליחים להגיע לרמה הבסיסית של הבחינה המדעית והבלתי משוחדת, הם היו מסוגלים לקרוא את שלל מאמריי בענייניו של קנייבסקי וערוסי ושאר התועים למיניהם, ושבהם הנני מוכיח באופן ברור, שכל אלה הם בגדר של מתעים את העם אחרי התהו וההבל, ושעיקר מעייניהם נתונים להבלי העולם-הזה.

לאחר שקנייבסקי וערוסי ודומיהם הפכו את חסידיהם השוטים למעריצים ולמשרתים עיוורים שאינם מסוגלים להפעיל את כוח המחשבה באופן עצמאי, הם מנצלים את בורותם וחוסר דעתם של חסידיהם הדרדעים האומללים, וזאת כדי להחדיר להם הלכות והשקפות באופן של "כזה ראה וקדש", כך גזר הרב"י! הדרדעים מחוסרי הדעת כבר אינם מסוגלים לשאול שאלות, אינם מסוגלים להבין מושכל, והחמור ביותר, כבר אינם מסוגלים להבחין בין אמת לשקר.

כל שנותר להם הוא לדבוק בסיפורי ההערצה המהובלים שלהם על קאפח, לשמוע את קולו הרדיופוני של ערוסי אשר מחדיר לדרך האמת את כל זרמי הביוב הפרו-נוצרי, ולהרגיע את נפשם שבעצם ההימצאות בחברת בעלי המרדעות הללו הם זוכים למעלה... ובכן, לא רק שהם לא זוכים למעלה, אלא שהם נתפשים בעוון מחללי-שם-שמים ומפיצי המינות. ולפני זמן מה ראיתי בקבוק של סירופ "לקידוש" שעליו מופיעה תמונתו וברכתו של ערוסי המקובל...

ואחתום בדברי רבנו בהלכות עבודה-זרה (פרק א):

"ועל דרך זו [דרך העבודה-הזרה] היה העולם מתגלגל והולך, עד שנולד עמודו-של-עולם שהוא אברהם אבינו עליו השלום. [...] ולא היה לו מלמד ולא מודיע דבר, אלא מושקע באור כשדים בין עובדי עבודה-זרה הטיפשים. ואביו ואימו וכל העם עובדים עבודה-זרה והוא היה עובד עמהם, וליבו משוטט ומבין עד שהשיג **דרך האמת** והבין קו הצדק מדעתו הנכונה, וידע שיש שם אלוה אחד [...] ואין בכל הנמצא אלוה חוץ ממנו. וידע שכל העם טועים" וכו'.

"הִבִּיטוּ אֶל אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל שְׂרָה תְּחוּלְלֶכֶם כִּי אֶחָד קָרָאתִיו וְאַבְרָהָו וְאַרְבֵּהוּ" (יש' נא, ב).